

digt, for at Samfundet kan trives og arbejde videre paa nye Opgaver.

Jeg har endnu kun en ganske enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti. Han omtalte en Sag, som jeg ikke kender nøjere, idet han harcellerede over Ordføreren for Venstres Omtale af Tantièmeerne i Industrien og pegede paa, at en Leder af et Kornfirma skulde have haft 1 Mill. Kr. i Tantième, og derefter henviste til, at det daværende Regeringsparti havde grebet ind, havde taget Tøjlerne og sørget for, at Handelen blev lagt i faste Baand, saa at noget saadant ikke kunde ske. Ja, det gjorde det daværende Regeringsparti og muligen i visse Forhold med Rette. Det var muligen nødvendigt i visse Forhold at træffe saadanne Foranstaltninger. Men der skete samtidig dette, at man derved dræbte det private Initiativ; i hvert Fald medførte disse Foranstaltninger Forhold, som ikke var heldige for os, medførte, at vi kom til at lide Mangel paa det, som vi ikke vilde være kommet til at lide Mangel paa, hvis det private Initiativ var blevet bevaret. Jeg gentager, at der var visse Forhold, som gjorde, at der maatte gribes ind paa visse Punkter. Men dette burde være gjort, uden at man havde traadt det private Initiativ for nær. Det burde være gjort paa en saadan Maade, at man ogsaa derved havde gavnet Staten og Statskassen.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Rode: Vi vender nu tilbage til de rigsdagsløse Perioder, og dette er vistnok sundt. De helaars Rigsdagssamlinger var en Krigsnødvendighed og en Krigsbyrde, en Krigsbyrde ikke mindst for Administrationen og for Regeringen, i Virkeligheden ogsaa for hele det politiske Liv, som har godt af sine Hvileperioder og sine Arbejdsperioder. Vi staar ved Afslutningen, formentlig skal vi være færdige Lørdag; det synes, som Statsministeren vil fastholde sit Standpunkt og gennemføre sit Program. Spørgsmaalet er da kun, om denne Tilbagevenden til de rigsdagsløse Maaneder kan gennemføres i dette Øjeblik paa den rette Maade. Den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) har i berettiget Vrede over Angrebene paa Rigsdagsarbejdet tilbagevist de Anklager for Jaskeri og saadant, som stadig lyder. Jeg skal kun bemærke, at det er Opsamlingen af Stof lige i de sidste Dage, der giver Anledningen, og i øvrigt har det ærede Medlems Parti

paa ingen Maade undladt at gaa i Spidsen for lignende Kritik i tidligere Tider. Det synes, som om det skal være den højt-ærede Regerings og det nuværende Fler-tals Lod paa et hvilket som helst Punkt at faa sine gamle Ord og Handlinger som et piskende Haglvejr over sig.

I den kommende rigsdagsløse Tid, hvor Regeringen er alene, alene ogsaa om Ansvar, er der meget store og betydningsfulde Spørgsmaal, som vil udfolde sig, og med Hensyn til hvilke det derfor er rigtigt, at Rigsdagen paa Forhaand kender Regeringens Stilling, og hvorom det i øvrigt, tror jeg, vil være rigtigt fra Rigsdagens Side at sige til Regeringen, at idet den nu isolerer sig og overtager Ansvar, bør den dog erindre, at Rigsdagen er til, og at den, hvis Forholdene udvikler sig paa en saadan Maade, at vigtige og uventede Afgørelser maa træffes, kan indkaldes igen.

Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger om den nationale Politik, den Politik, der føres i det nye Grænsespørgsmaal. Jeg har foranlediget Samraad derom i Finansudvalget og gav da Tilsagn til Ministrene om at forelægge dem de Spørgsmaal, jeg vilde stille her i Dag. Jeg gav dette Tilsagn uopfordret, fordi det forekom mig, at i saadanne vigtige Spørgsmaal bør Regeringen paa Forhaand være kendt med, hvad det er, man ønsker Svar paa. Ingen her kan, hvilken Regering der end sidder, være tjent med, at Regeringen staar overrasket overfor Besvarelsen af Spørgsmaal, som angaar vore Livsinteresser. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at oplæse de Spørgsmaal, som jeg skal stille, og som altsaa paa Forhaand er Regeringen bekendte.

Af Meddelelser i Pressen fremgaar det, at der i Anledning af Indlemmelsen af de sønderjydske Landsdele forestaar Forhandlinger mellem den danske og den tyske Regering om forskellige Spørgsmaal, der ikke har fundet deres Afgørelse ved Versailles-Fredstraktaten. Det vil være bekendt, at der har været ført Forhandlinger om at ordne en Del af disse Forhold ved en tresidet Traktat mellem de allierede Magter, Danmark og Tyskland, men at disse Forhandlinger ikke hidtil er førte til nogen Afslutning. Da disse Spørgsmaal ikke har været Genstand for nogen Meddelelse fra Regeringen til den samlede Rigsdag og derigennem til Offentligheden, og da dette utvivlsomt bør finde Sted, skal jeg bede den højtærede Udenrigsminister om at ville give en Fremstilling af, hvor-